

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 7

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції
“Теоретико-методологічні засади та соціальна практика
модернізації України: політичні, юридичні, економічні
та психологічні проблеми”
м. Київ, МАУП, 29 листопада 2018 р.*

*IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми і перспективи соціально-економічного
розвитку України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2018 р.*

*Міжнародної наукової конференції
“Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні:
стан, проблеми, тенденції розвитку”
м. Київ, МАУП, 7 грудня 2018 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 10 від 31.10.18)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали. звітн. наук.-практ. конф. “Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми”, 29 листопада 2018 р.; IV Всеукр. наук.-практ. конф. “Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції”, 14 листопада 2018 р.; Міжнар. наук. конф. “Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку”, 7 грудня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2018. — 372 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018

Гайдукевич Г. А. Миротворча психологічна операція: перший досвід.....	49
Головач Н. В. Модернізація організаційного механізму управління районами Києва (великих міст).....	53
Масловська О. М. Вплив інституціоналізованих та неінституціоналізованих факторів на функціонування політичної опозиції в Україні.....	56
Туриніна О. Л. Психологічні умови забезпечення продуктивності іміджу.....	59
Ільянова А. О. Особливості корпоративного іміджу як феномену міжособистісної взаємодії.....	62
Бисенбаев Ф. К. Социально-нравственные добродетели политического сообщества	65
Яровой Т. С., Спінул К. О. Електронне урядування в системі публічного управління: імплементація досвіду ЄС.....	71
Курчина Т. О., Медвідь Ф. М., Твердохліб А. І., Чорний Е. В. Заснування наукового товариства ім. Т. Шевченка як важлива віха у становленні української науки і освіти (до 100-річчя НАН України)	73
Ганак М. Информационно-коммуникативное обеспечение управления человеческими ресурсами в современной системе государственного управления.....	77
Карпюк С. В. До питання про теоретико-практичне обґрунтування феномену “державна служба” в сучасних умовах формування демократичних систем державного управління: постановка проблеми	80
Бадура Р. Мотиваційні аспекти управління персоналом – дієвий засіб забезпечення ефективної діяльності сучасного працівника	83
Педоренко Н. В. Мотивування майбутніх медичних сестер до навчально-пізнавальної діяльності	86
Константинівська А. К. Механізми застосування інструментів електронної демократії	88
Ничипорук Д. О. Масова бідність і міграція як індикатори деградації соціальної структури України	90
Вишневська А. С. Основні проблеми соціалізації молоді в сучасній Україні.....	93
Каплонюк А. О. Адаптація європейського досвіду державного управління як вагомий крок до шляху у європейське майбутнє	96

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ РАЙОНАМИ КИЄВА (великих міст)

Актуальною та невідкладною для вирішення є проблема відновлення та модернізація місцевого самоврядування у столиці України – Києві, яка повинна задавати ритм життя та бути рушійною силою всіх життєважливих процесів в державі. Ще з 2010 року Київ був позбавлений системи самоврядування та й до нині залишається поза процесом реформи децентралізації. Прогресивне населення столиці вимагає перетворення місцевого самоврядування у найбільш наближену до людини, відповідальну та ефективну владу, здатну забезпечити поліпшення якості життя за рахунок створення умов для сталого розвитку територіальних громад як самостійних та дієздатних соціальних спільнот, члени яких матимуть можливість ефективно захищати власні права та законні інтереси шляхом участі у вирішенні питань місцевого значення. Будь-які реальні зміни в Україні на краще неможливі без формування ефективною та відповідальною місцевою влади, зокрема місцевого самоврядування.

Мета статті – висвітлити перспективи відновлення та модернізації організаційного механізму управління районами великих міст, зокрема Києва.

Починаючи з 2015 року в Україні впроваджується децентралізація, що сприятиме розвитку місцевого самоуправління та економічному розвитку країни в цілому, тому підтримку цієї реформи Уряд визначив як одну з пріоритетних. Але до нині в столиці існує спотворена система управління, коли керівники районів призначаються прямим президентським наказом, а фінансування пріоритетних для районів програм фінансується за остаточним та відбірковим принципом окремими особами з Київської міської державної адміністрації (КМДА), коли на райони виділяються всього 30 % з 51 мільярдів гривень місцевого бюджету, а не 60–70 % як свідчить досвід країн Європи.

Саме Уряд країни зобов'язаний здійснити швидкі і системні кроки, спрямовані на проведення реформи місцевого самоврядування, але і дотепер не затверджено цілісної державної концепції в цьому напрямку. Відтак всі законопроекти, що надходять у парламент про внесення змін до Конституції, до законів про територіальний устрій, про місцеве самоврядування, про місцеві вибори, концептуально взаємно не узгоджуються і суперечать один одному [2, 5].

Європейські держави мають свої самотутні концепції місцевого самоврядування із механізмами формування органів управління, а стандарти організації й управління на місцях, які виробила Рада Європи, стали об'єднавчим чинником європейської моделі місцевого самоврядування.

Ці принципи закріплені Європейською Хартією [1], до якої Україна приєдналась в 1997 р., Всесвітньою декларацією про місцеве Самоврядування та іншими міжнародними документами і є одними з найважливіших ознак будь-якої демократичної держави.

Стратегічна мета модернізації організаційного механізму управління районами Києва шляхом відновлення районних рад – полягає у створенні комфортного та без-

печного середовища для життя в столиці, що може бути досягнуто шляхом побудови ефективної системи влади на всіх рівнях (місто – район – громада), та передачею максимально можливих повноважень та фінансів на найближчий до мешканців рівень – районним громадам.

Створення системи ефективного самоуправління господарством районів столиці – є метою реформування самоврядування в Києві. Управління столицею повинно відповідати загальноєвропейським стандартам, що дозволило б швидше наблизитися до європейського рівня життя. Відбудова системи управління на рівні районів дає змогу створити повноцінне для сучасного життя середовище. Для цього необхідно провести між видами публічної влади перерозподіл повноважень і функцій, створити збалансовану систему, яка продукує управлінські і громадські послуги на всіх рівнях управління, тобто потрібно:

відновити районні ради у Києві та закріпити незворотність змін на законодавчому рівні. В механізмі управління місцевого самоврядування, визначити його територіальну основу, виходячи із критеріїв ефективного управління в районах територіальними громадами як перший рівень, районними радами – другий рівень; міською радою – третій рівень, з необхідністю внесення даної формули у закон про Столицю, місто Київ [3]:

- на базі принципу субсидіарності розмежити компетенцію і повноваження між державною владою і місцевим самоврядуванням, провівши децентралізацію;
- виробити, запровадити районне самоуправління на базі механізму виявлення і реалізації спільних інтересів територіальних громад районів, мікрорайонів;
- відповідно до територіальної юрисдикції надати можливість територіальним громадам самостійно обирати модель місцевого самоврядування першого та другого рівня;
- запровадити на основі угод механізм делегування повноважень територіальних громад з відповідним матеріально-фінансовим забезпеченням не тільки знизу-догори, але і зверху-донизу;
- розробити процедуру синхронізації дій, механізмів державного управління, місцевого самоврядування і самоорганізації населення;
- забезпечити обсяг районних бюджетів, необхідний для якісного надання послуг органами місцевого самоврядування;
- закласти в механізми розподілу бюджетних коштів в територіальних громадах і контролю за ними максимальну прозорість процесу і підконтрольність його представницьким органам;
- забезпечити функціонування механізмів фінансово-економічного розвитку територіальних громад;
- для заподіяння корупції зробити процедури прийняття рішень органами місцевого самоврядування прозорими, вдосконалити механізм громадських обговорень та детально прописати процес їх виконання;
- визначити механізми контролю державною владою і громадськістю за якістю наданих місцевим самоврядуванням і гарантованих законом послуг;
- забезпечити відкритість місцевої влади;
- на базі затверджених Кабінетом Міністрів України соціальних стандартів, визначити на довготерміновій основі джерела районних бюджетів, забезпечивши законодавчо механізм їх належного формування;
- надати більше повноважень громаді для контролю за місцевою владою та створити найсприятливіші умови для підтримки ініціатив громадян та їх взаємодії з районною владою;

- в умовах нової парадигми управління продовжувати напрацювання нових форм і методів роботи.

В даний час в Києві група активних представників громадянського суспільства (представники громадських організацій, громадських рад, експерти, юристи), які визнають нагальну проблему і наслідки відсутності місцевого самоврядування в місті Києві об'єднали зусилля для спільних дій на шляху його відновлення. На підставі результатів ретельного аналізу можливих перспектив модернізації механізму самоврядування в столиці, було визначено, що оптимальніший шлях – це відновлення районних рад. У липні 2018 року робочою групою “Формування районного в м. Києві самоврядування” Громадської Ради КМДА була зареєстрована місцева ініціатива щодо призначення виборів до районних рад, яка набрала необхідну кількість голосів.

Враховуючи важливість загальної думки населення з питання самоврядування та маючи на меті залучити більшу кількість представників громади до активного процесу, було розпочато проведення зустрічей з громадами по районах Києва. Зустрічі відбуваються в великих залах районних адміністрацій з метою надання інформації громаді щодо поточного стану, можливостей та перспектив відновлення самоврядування, а також спонукають до активного діалогу і обміну думками для пошуку найоптимальніших дій. Це стало прикладом прийняття публічних спільних рішень громадою. 19 вересня 2018 року постійна діюча комісія Київської міської Ради з питань місцевого самоврядування одноголосно проголосувала і прийняла рішення про підтримку місцевої ініціативи щодо відновлення районних в місті Києві рад. Наступний крок – рішення про підтримку від Київської міської Ради.

Джерела

1. Європейська Хартія місцевого саомврядування 1985 // Юридична енциклопедія: [в 6-ти т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. – К. : Українська енциклопедія, 1998. – ISBN 966-749-200-1.
2. Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні”, від 21.05.1997. – № 280/97-ВР.
3. Закон України “Про столицю України – місто-герой Київ”, від 15.01.1999. – № 401-XIV.
4. Закон України “Про місцеві державні адміністрації”, від 09.04.1999. – № 586-XIV.
5. Закон України “Про місцеві вибори”, від 14.07.2015. – № 595-VIII.